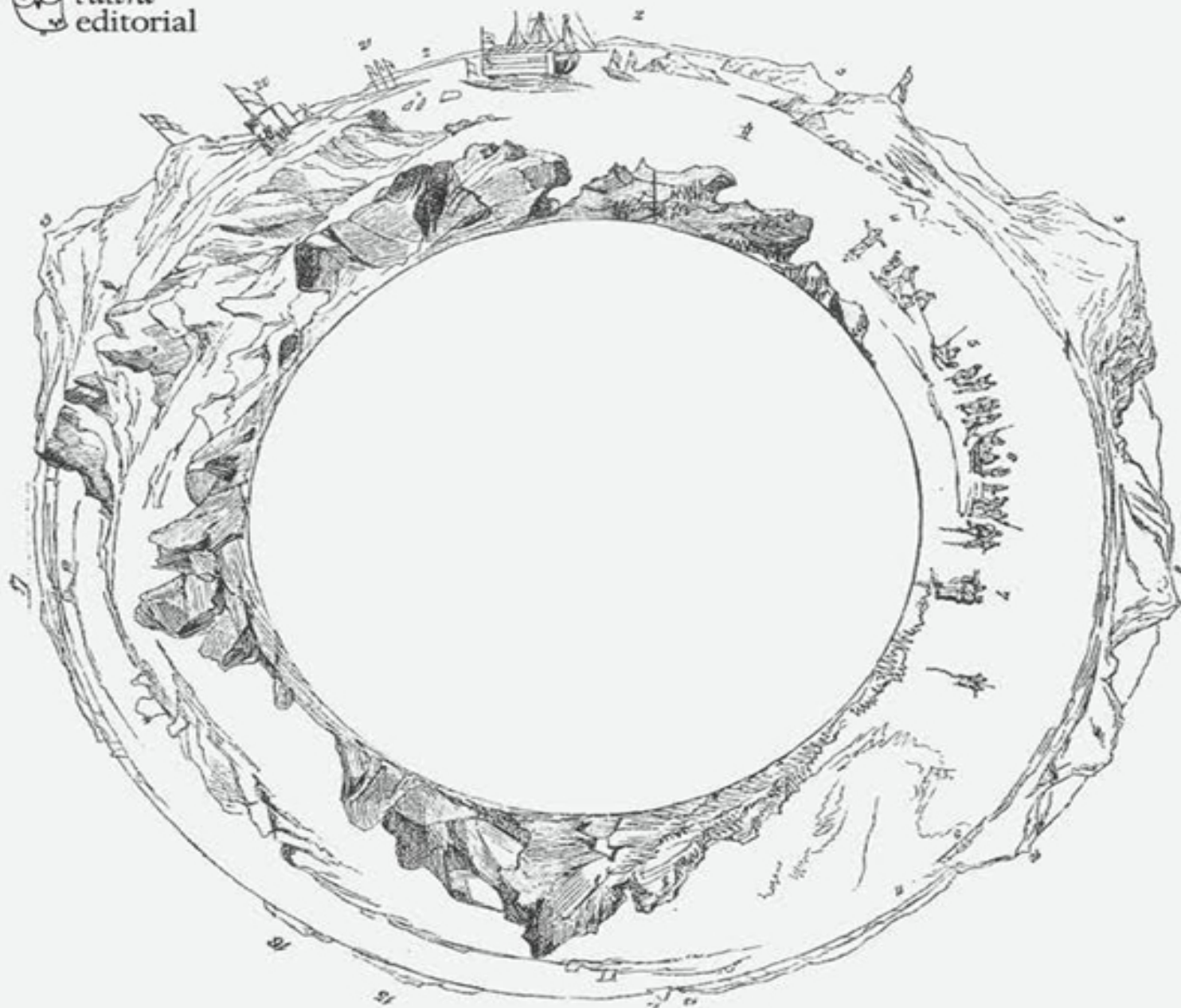

Germà de gel

—*Alicia Kopf*

Premi Documenta 2015

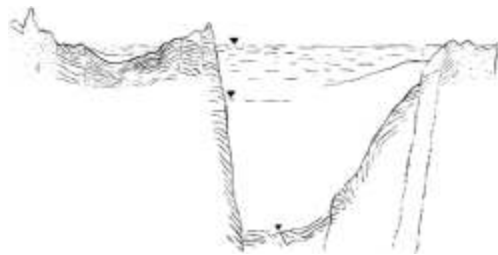
Germà de gel

Conquest of a Tabular Iceberg

After the Shipwreck

Conquest of Loss

Conquest of a Room House of One's Own

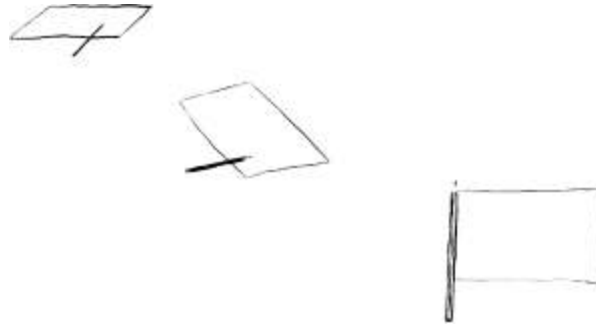

Conquest of Stability

Climbing first, rolling after

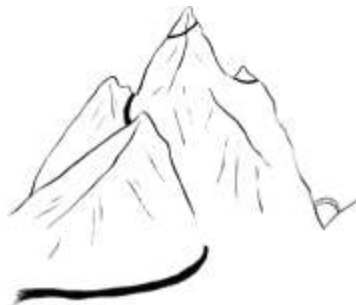
Not Having to Be Realistic

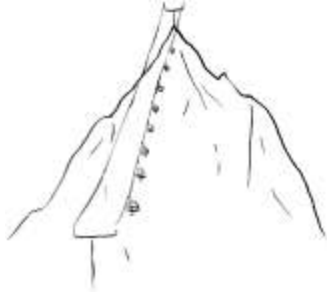
Sufficient Internal Resources in a Hostile Environment

A Simple Life

An Ordinary Life

A Privileged Life

The Fake Peak

More, More, More

Conquest Overbooking

ALICIA KOPF

GERMÀ DE GEL

Premi Documenta 2015

Barcelona

Aquesta obra ha estat guardonada amb el Premi Documenta 2015.

© Imma Ávalos Marquès, 2015

© dels dibuixos de les p. 2-3, 13, 79 i 201: Alicia Kopf (Imma Ávalos Marquès), de la sèrie «Diari de Conquestes», 2014

Imatge de la p. 17: Plate XLIII. *The Symmes Theory of Concentric Spheres* (From *The Symmes Theory of Concentric Spheres*, compiled by Americus Symmes, 1878)

Primera edició: març del 2016 Tercera edició: novembre del 2016

© d'aquesta edició: L'Altra Editorial Gran Via de les Corts Catalanes, 628, àtic 2a 08007 Barcelona
www.laltraeditorial.cat

Producció de l'ebook: booqlab

ISBN: 978-84-122064-3-2

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra requereix l'autorització prèvia i per escrit de L'Altra.

Tots els drets reservats.

TAULA

I. ELS HEROIS CONGELATS

Pols

Symsonia

Matrioixka, o teoria de la narradora buida

Apunts de recerca I

Honor i reconeixement

L'home de gel

Cook

A sota

Cook, Peary i la veritat

S.O.S Eisberg

Els exploradors congelats

Apunts de recerca II

Zepelí

Apunts de recerca III

Atlas Crystal Works

Shackleton

Neu artificial

L'home de gel II

L'edat heroica

Apunts de recerca IV

Miss Boyd Land

La continuïtat de les piscines

El trencagel

Apunts de recerca V

El mètode

II. BIBLIOTECA SOBRE ICEBERG

La falla

Apunts de recerca VI

Ping-Pong

Apunts de recerca VII

Sortir de casa

Els regals

Stalker

El lloc més fred

Davant teu

El soterrani

Vòrtex polar

Estagnació, congelació, ruptura

Abril

R

Més al nord

Juliol

Carta des de l'Antàrtic

F

Buscar resposta quan la incertesa de tot plegat ens assetja

Avantatges

Sobretaula

Nens mimats

L'armari de R

El premi

Els objectes

Berglust

Mirall negre

«Un viatge a l'Antàrtida»

ARCO no convida a la lògica

El coreògraf

Iceblink

París

Ràbia i desglaç

El refugi

Pastilles

Guèiser

¿Has dormit bé?

Blanc

Auditoria

Última Thule

III. ISLÀNDIA, GEOLOGIA INTERNA

Equipatge perdut

El cercle daurat

Dijous 27 d'agost, Parc Nacional de Jökulsárlón

Divendres 28 d'agost

Dissabte 29 d'agost

Diumenge 30 d'agost

Dilluns 31 d'agost

Dimarts 1 de setembre

Postdata

Bibliografia polar (selecció)

Agraïments

Al meu germà, que no és de gel

Vull ser allà, mirant a fora, en comptes d'aquí, mirant a dins.

LOUISE BOYD, primera exploradora àrtica

El meu somni de sempre és passar almenys un hivern sol al nord, prop del cercle polar àrtic. Qualsevol pot fer-ho a l'estiu quan el sol està alt, però jo hi vull anar quan el sol estigui baix, de veritat que ho faré.

GLENN GOULD

Després dels màrtirs de la fe, els més admirables són els de la ciència, i entre ells, els més heroics són els navegants dels mars polars... A la història dels viatges no hi ha episodis més curiosos, imatges més colpidores, ni cap drama més ple d'esdeveniments que els de l'hivern als camps de gel.

JULES VERNE

Tan sols a partir de 1930, el químic i llibreter nord-americà William Barrow va descobrir que per evitar la degradació i esgrogueïment del paper s'havia de tractar amb una base suau durant el procés productiu (calci o bicarbonat de magnesi) per neutralitzar els àcids presents a la polpa de fusta, i per prevenir la formació d'àcids addicionals.

LORENZO DÁVALOS

Tot el que el pare va callar, el fill ho proclama; i sovint he trobat revelat en el fill el secret del pare.

FRIEDRICH NIETZSCHE, *Així parlà Zaratustra*

Es busquen homes per a un viatge perillós. Sou baix. Fred extrem. Mesos llargs d'obscuritat total. Perill constant. No es pot garantir la tornada amb vida. Honor i reconeixement en cas d'èxit.

(atribuït a ERNEST SHACKLETON)

Bona nit, senyores i senyors: la primera pregunta és... ¿Què és més *macho*, un volcà o un iceberg?

LAURIE ANDERSON, *Drum Dance & Smoke rings*

La nieve me entra por los zapatos cuando Luis María baila conmigo y su mano en la cintura me va subiendo como un calor a mediodía, un sabor a naranjas fuertes, a tacuaras chicoteadas, y a ella le pegan y es imposible resistir y entonces tengo que decirle a Luis María que no estoy bien, que es la humedad, humedad entre la nieve que no siento, que no siento y me está entrando por los zapatos.

JULIO CORTÁZAR, *Casa tomada y otros cuentos*

No hi ha mètode per trobar tresors, i tampoc hi ha mètode per aprendre.

GILLES DELEUZE, *Diferència i repetició*

Inveniam viam aut faciam ('Inventaré un camí o el faré')

SÈNECA

I. ELS HEROIS CONGELATS

POLS

Primer van aparèixer icebergs tabulars flotant a la piscina del barri. Per una escletxa al fons, entre l'enrajolat, hi entraven narvals. Dins l'aigua clorada, jo premia un tros de glaç blanc a la mà, i jugava a enfonsar-lo i fer-lo emergir. Un somni. Més endavant, a l'Orsay de París, veia casquets polars als tutús blaus de les ballarines de Degas.

Vaig començar a estudiar. Vaig aprendre que *àrtic* ve de la paraula grega *árktos*, prop de l'ós, i *antàrtic*, d'*antárktos*, allà on no hi ha óssos, sinó pingüins. Que els pols són llocs on les brúixoles es perden, eixos de revolució amb camps magnètics en desplaçament; el nord, el punt cardinal per excel·lència, és un punt de referència lleugerament mòbil. Als pols fins i tot el sol es mou. Els exploradors polars de principis del segle xx eren místics a la recerca del sant grial. Joseph Conrad va dir-ne que les seves ambicions eren tan pures com l'aire de les latituds que respiraven. Però aquells exploradors eren gent més semblant a la resta del que ens pensem perquè –obviant el fet que posaven en perill la seva vida per una missió–, segons els seus diaris, també tenien enveges, cometien errors i deien mentides. Molts exploradors han mort intentant anar a regions on d'altres van afirmar erròniament haver estat. La controvèrsia sobre qui va descobrir el pol Nord és un capítol apassionant de la història polar; més enllà d'uns fets improbables en un punt inconcret, la paraula d'un home contra la de l'altre.

Jo també busco alguna cosa en el meu estudi iceberg –blanc i sense calefacció–. Un punt imaginari absolutament desconegut i per això absolutament magnètic. De vegades em desoriento; tinc fred-se'm-fa-tard-no-hecobrat.

a) Torno a casa.

b) Torno al punt d'ancoratge, la paraula i el seu sentit literal:

POLS seguretat de la mà a fer els moviments adequats per a l'execució d'una cosa, com escriure, manejar una arma, etc.

Canviant l'article s'arriba als sentits més impensables i alhora més possibles d'aquesta recerca:

POLS massa de partícules de terra seca i d'altres matèries tan diminutes que poden ésser alçades i emportades pel vent. Neu pols.

SYMSONIA

Durant les primeres dècades del segle XIX, John Cleve Symmes defensava la teoria que la Terra tenia dos forats als extrems que es comunicaven. Com les matrioixques, la Terra allotjava l'entrada a set mons que s'allotjaven els uns dins els altres. Pels forats hi penetrava prou llum solar per sostenir alguna forma de vida, cosa que el militar pretenia demostrar amb complicats càlculs i diagrames. Si es podia arribar al pol, es tindria a l'abast de la mà tot un univers interior.

Aquesta teoria va ser molt fèrtil pel que fa a la literatura; des de *Symsonia*, la novel·la de Symmes que recrea un món subterrani, fins a *Les aventures d'Arthur Gordon Pym* d'Edgar Allan Poe, que van inspirar *L'Esfinx dels gels* i *Viatge al centre de la Terra*, de Jules Verne. La creença que al centre dels pols hi havia un mar de gel que comunicava amb els mons interiors de Symmes va tenir molts adeptes fins que els pols van ser efectivament conquerits.

Va ser Sir John Barrow que al segle XIX va despertar l'interès per l'Àrtic quan va anar a la recerca de Sir John Franklin i els membres de la seva expedició, desapareguts al pas del Nord-est. A partir del seu exemple, les nacions més ambiciosos van emprendre diverses expedicions per conquerir els dos punts més extrems de la Terra, que s'amagaven darrere d'una estela mística de tempestes i gel.

Segons l'historiador polar Fergus Fleming, el furor àrtic va arribar a tals extrems que a principis del segle XX ja se'n feien acudits a Europa i als Estats